

Doći na prvenstvo bez rezultata, bez ugleda i osvojiti prvenstvo ne događa se svaki dan. Sve liči na neku bajku ili san. Bilo kako bilo Grci su zaslužili pohvale. Osvajanje prvenstva došlo je u vrijeme kada Grčka, kolijevka olimpijskih igara, organizira igre u uvjetima velikog rizika. Za razliku od vremena Stare grčke - kada su neprijateljstva prestajala u vrijeme igara - nove olimpijske igre odvijaju se u, dosad, nezapamćenoj bojazni od mogućih terorističkih napada. Ova neizvjesnost će imati i značajne financijske izdatke za organizatora Olimpijskih igara.

Ono što bih želio podvući je činjenica da mnoge zemlje sa neuporedivo superiornijim igračima nisu uspijele. Češka je svakako bila favorit – moj svakako - ovih igara. Portugal, Engleska i Francuska dočekane su u Portugalu kao mogući pobjednici. Svi su očekivali da ponajbolji igrači Europe neće dati nekim grcima baš nikakve šanse da se podignu na pobjednički tron.

Odista je važno identificirati razloge grčkog uspjeha. Po mome mišljenju, u prvom redu, je razlog tome ostvarenje Plehanove maksime koja kaže: «puno nula ima smisla ako im se na čelo postavi jedinka». U ovom slučaju to je bio selektor grčke reprezentacije koji je znao prepoznati potencijal svoje momčadi, identificirati strategije suparnika i posložiti pobjedničku kombinaciju. Drugi razlog, po mom mišljenju, je funkcioniranje grčke reprezentacije kao mreže a ne kao skup pojedinih vrhunskih igrača. Mreža je pobjedila. Iz židovske povijesti smo naučili da je on bio prvi narod koji je funkcionirao, opstao i uspio oganiziravši se kao mreža.

Prema tome, nema čuda radi se o novoj kombinaciji koju je ponudio grči selektor a igrači odradili selektorovu zamisao. Grčka nam nije donijela lijepi lepršavi nogomet ali je rezultat. I nije točno da je važno sudjelovati; važno je pobijediti.